

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 14 de febrer del 2018, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 8 de febrer del 2018, sota el títol **Projecte de llei de la producció ecològica i dels règims de qualitat dels productes agraris i alimentaris** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1- D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.

2- D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 22 de març del 2018, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 14 de febrer del 2018

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei de la producció ecològica i dels règims de qualitat dels productes agraris i alimentaris

Exposició de motius

El sector alimentari andorrà, constituït pel sector de la producció agrària i pel sector de la transformació dels aliments exerceix un rol rellevant en l'economia del país, en la preservació de la qualitat paisatgística de les Valls, en la salvaguarda de la seva diversitat biològica i en el manteniment de les tradicions identitàries vinculades a l'alimentació.

En un context d'eliminació progressiva de les barreres al comerç internacional, és indispensable que el sector alimentari nacional disposi de les eines necessàries per competir amb èxit en els mercats internacionals, amb una atenció especial a la Unió Europea. Aquesta llei neix de la voluntat d'establir una estratègia de posicionament i de dinamització per al sector alimentari. Atesa la dificultat geogràfica per realitzar una producció alimentària a gran escala s'opta per posar l'accent en la qualitat, repte per al qual el país presenta un important potencial.

La llei d'agricultura i ramaderia de l'any 2000 va suposar un pas decidit cap endavant per oferir per primera vegada al sector agroalimentari andorrà la possibilitat de veure reconegudes en el mercat les qualitats singulars dels seus productes a través dels distintius de qualitat controlada. Aquesta llei permetrà que el sector de la transformació dels aliments també pugui disposar d'un sistema de reconeixement de la qualitat dels seus productes, fet que fins l'actualitat quedava reservat a l'àmbit agrari.

Més concretament, aquesta llei defineix per primera vegada, juntament amb els reglaments que la desenvolupin, un marc normatiu propi que regula la producció ecològica i els diferents règims de qualitat, i que participa de la protecció del medi ambient alhora que potencia el patrimoni cultural i gastronòmic. I ho fa amb una vocació clara de futur-alineada amb la legislació vigent a la Unió Europea a fi de facilitar l'accés i la visibilitat dels productes andorrans als mercats europeus gràcies als distintius de qualitat i a la certificació de producció ecològica, que ofereixen informació coneguda, clara i precisa.

Al mateix temps, la notable flexibilitat del marc normatiu definit per aquesta llei, que deixa en bona part en mans dels productors la iniciativa de configuració de nous règims de qualitat, contribuirà de manera decisiva a la necessària diversificació del sector alimentari andorrà i protegirà els productors de possibles pràctiques deslleials.

A més, la llei ha de permetre el reconeixement i l'ús adequat dels productes provinents d'altres països, en especial dels estats membres de la Unió Europea, que siguin considerats com a produccions ecològiques o bé que quedin protegits per algun dels règims de qualitat reconeguts per la mateixa Unió Europea.

Aquesta llei no només aspira a proporcionar un reconeixement i una regulació jurídica a la producció ecològica i a la sotmesa a règims de qualitat, sinó que també vol impulsar-les mitjançant la creació d'ajuts específics que permetin als productors dur a terme una conversió, o transició, que pot ser costosa i que, tanmateix, resulta indispensable per garantir la viabilitat i la fortalesa futures del sector agroalimentari i ser un factor d'ajuda per a la seva necessària transformació.

La llei s'estructura en sis capítols, una disposició derogatòria i dos disposicions finals relatives al desenvolupament reglamentari i l'entrada en vigor de la llei.

El capítol primer, sobre disposicions generals, estableix l'objecte de la llei, l'àmbit d'aplicació i en defineix els termes emprats. Així mateix, estableix la possibilitat de crear un sistema d'ajuts públics als operadors agroalimentaris del país per donar suport a la producció ecològica i els règims de qualitat.

El capítol segon engloba la regulació de la producció ecològica. En aquest sentit, s'estableix la definició de *producció ecològica*, els objectius que persegueix, l'àmbit d'aplicació, així com els principis generals i específics en què es fonamenta. Aquest capítol conclou amb les condicions que s'han de donar per comercialitzar al Principat d'Andorra els productes importats.

El capítol tercer se centra en la regulació dels règims de qualitat dels productes agroalimentaris. Més concretament, es defineixen els règims de qualitat existents a Andorra, així com les denominacions d'origen protegides, les indicacions geogràfiques protegides i les especialitats tradicionals garantides, entre d'altres; els objectius generals que persegueixen, i el seu àmbit d'aplicació.

El capítol quart defineix el règim d'inspecció i control, tant per a la producció ecològica com per als productes sotmesos a règims de qualitat. En determina quina és l'autoritat competent responsable dels controls establerts per la Llei, i les facultats d'aquesta autoritat i dels organismes de control que l'auxilien, o la poden auxiliar, en aquesta funció. Finalment, es recullen les mesures cautelars que es poden aplicar davant de les irregularitats detectades.

El capítol cinquè estableix el règim sancionador i les conductes constitutives d'infracció administrativa, així com les sancions imposables, d'acord amb els principis de legalitat i proporcionalitat.

Finalment, el capítol sisè estableix el règim de taxes que l'autoritat competent percebrà en el moment d'emetre i lliurar les autoritzacions i les certificacions oficials que es troben en l'àmbit d'aplicació de la Llei, i en fixa l'import unitari.

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta Llei és:

1. Establir les bases per al desenvolupament sostenible de productes agraris procedents de l'agricultura, inclosa l'aqüicultura, i la transformació posterior per ser comercialitzats per al consum.
2. Regular els distintius d'origen i de qualitat dels productes agroalimentaris.
3. Proveir els productors agroalimentaris de les eines adequades perquè informin degudament els compradors i els consumidors de les característiques i qualitats singulars dels seus productes.
4. Contribuir a garantir la competència lleial per als agricultors i productors del sector agroalimentari.
5. Contribuir a garantir la protecció dels drets i dels interessos legítims de productors, compradors i consumidors, inclòs l'accés a informació fiable sobre

els productes i el respecte dels drets de propietat intel·lectual.

6. Regular la inspecció, el control i el règim sancionador.

Article 2. Àmbit d'aplicació

Aquesta Llei s'aplica a totes les actuacions que es duen a terme en el territori andorrà, en l'àmbit de la producció ecològica i en relació amb els distintius d'origen i de qualitat dels productes agraris i alimentaris.

Article 3. Definicions

Als efectes d'aquesta Llei s'entén per:

1. Etapes de producció, preparació i distribució: qualsevol etapa des de la producció primària d'un producte ecològic fins al seu emmagatzematge, transformació, transport, venda i subministrament al consumidor final, i, si escau, l'etiquetatge, la publicitat, la importació, l'exportació i les activitats de subcontractació.
2. Ecològic: procedent de la producció ecològica o relatiu a la producció ecològica.
3. Operador: persona física o jurídica encarregada de vetllar pel compliment dels requisits d'aquesta Llei en el marc de les activitats ecològiques que realitza.
4. Producció vegetal: producció de productes vegetals agraris, inclosa la recol·lecció de productes vegetals salvatges amb finalitats comercials.
5. Producció ramadera: producció d'animals domèstics terrestres o d'animals terrestres domesticats (inclosos els insectes) amb finalitats comercials.
6. Aqüicultura: cria o cultiu d'organismes aquàtics mitjançant tècniques encaminades a augmentar-ne la producció més enllà de les capacitats naturals del medi; aquests organismes són propietat d'una persona física o jurídica al llarg de tota la fase de cria o cultiu i fins al moment de la recol·lecció.
7. Conversió: transició de l'agricultura no ecològica a l'agricultura ecològica durant un període de temps determinat, durant el qual s'apliquen les disposicions relatives a la producció ecològica.
8. Preparació: operacions de conservació i/o transformació de productes ecològics (inclosos el sacrifici i l'especejament), així com l'envasat, etiquetatge i/o modificacions de l'etiquetatge relatives al mètode de producció ecològica.
9. Aliment: s'entén per *aliment* o *producte alimentari* tota substància o producte, transformat, parcialment transformat o no transformat, destinat a ser ingerit o raonablement susceptible de ser ingerit per l'ésser humà. Aquest terme inclou les begudes, els xiclets i qualsevol altra substància, inclosa l'aigua, ja sigui de

consum directe (aigua de consum humà) o bé integrada intencionadament en els productes alimentaris durant la seva fabricació, preparació o tractament. No es consideren aliments els pinsos, els animals vius –excepte quan estan preparats per ser comercialitzats per al consum humà–, les plantes abans de la collita, els medicaments, els cosmètics, el tabac i els productes del tabac, els estupefaents i les substàncies psicòtropes, els residus i els contaminants.

10. Pinso: qualsevol substància o producte, inclosos els additius, transformat, no transformat o parcialment transformat, destinat a l'alimentació dels animals per via oral.

11. Comercialització: tinença d'aliments o pinsos a fi de comercialitzar-los. Inclou l'oferta de venda o de qualsevol altra forma de transferència, a títol gratuït o onerós, així com la venda, distribució i qualsevol altra forma de transferència.

12. Etiquetatge: qualsevol terme, paraula, detall, marca registrada, marca comercial, nom comercial, imatge o símbol situat en qualsevol envàs, document, avís, etiqueta, placa, anell o collar, relatiu a un producte o que l'acompanyin.

13. Producte alimentari envasat: unitat de venda destinada a ser presentada sense transformació ulterior al consumidor final i a establiments de restauració, constituïda per un producte alimentari i el seu embalatge, el qual ha estat condicionat abans de ser posat a la venda, amb independència de si l'embalatge cobreix el producte íntegrament o només parcial, però de tal manera que el contingut no pugui ser modificat sense obrir o modificar l'embalatge.

14. Publicitat: tota representació adreçada al públic, per qualsevol mitjà que no sigui l'etiquetatge, que tingui com a objectiu cercar o que sigui capaç d'influir i afaïçonar l'actitud, les opinions i els comportaments a fi de promoure directament o indirectament la venda de productes ecològics o sotmesos a règims de qualitat.

15. Ingredient: qualsevol substància, additius inclosos, emprada en la fabricació o preparació d'un producte alimentari i encara present en el producte acabat, encara que sigui en forma modificada.

a) Quan un ingredient del producte alimentari hagi estat elaborat a partir de diversos ingredients, aquests darrers són considerats ingredients del producte en qüestió.

b) No obstant això, no es consideren ingredients:

i. Els components d'un ingredient que n'han estat temporalment separats durant el procés de fabricació i reintroduïts posteriorment, però sense excedir la seva proporció original.

ii. Els additius:

- La presència dels quals en un determinat producte alimentari es degui exclusivament al fet que en continguin un o més ingredients del referit producte alimentari, sempre que no compleixin una funció tecnològica en el producte acabat.

- Que siguin emprats com a coadjuvants tecnològics.

iii. Les substàncies emprades en quantitats estrictament necessàries com a dissolvents o com a suports per a additius i aromes.

16. Organisme modificat genèticament (OMG): l'organisme, amb excepció dels éssers humans, el material genètic del qual ha estat modificat d'una manera que no es produeix naturalment en l'aparellament ni en la recombinació natural. Segons aquesta definició:

a) Es produeix una modificació genètica sempre que s'emprin, com a mínim, les tècniques següents:

i. Tècniques de recombinació de l'àcid nucleic que incloguin la formació de combinacions noves de material genètic mitjançant la inserció de molècules d'àcid nucleic –obtingudes per qualsevol mitjà fora d'un organisme– en un virus, plasmidi bacterià o un altre sistema de vector i la incorporació en un organisme hoste en el qual no apareguin de forma natural, però on puguin continuar reproduint-se.

ii. Tècniques que comportin la incorporació directa en un organisme de material hereditari preparat fora de l'organisme, incloses la microinjecció, la macroinjecció i la microencapsulació.

iii. Tècniques de fusió de cèl·lules (inclosa la fusió de protoplast) o d'hibridació en les quals es formin cèl·lules vives amb combinacions noves de material genètic mitjançant la fusió de dos o més cèl·lules emprant mètodes que no es produeixen naturalment.

b) Es considera que les tècniques següents no ocasionen una modificació genètica, amb la condició que no suposin la utilització de molècules d'àcid nucleic recombinant ni d'organismes modificats genèticament obtinguts mitjançant tècniques o mètodes diferents dels següents:

i. Fecundació in vitro.

ii. Conjugació, transducció, transformació o qualsevol altre procés natural.

iii. Inducció poliploide.

17. Obtingut a partir d'OMG: derivat totalment o parcialment d'OMG però sense contenir o estar compost d'OMG.

18. Productes obtinguts mitjançant OMG: derivats en què s'ha utilitzat OMG com a darrer organisme viu del procés de producció, però sense contenir OMG ni haver estat obtinguts a partir d'OMG.

19. Additiu per a l'alimentació per a animals: substàncies, microorganismes i preparats diferents de les matèries primeres per a pinsos i de les premescles, que s'afegeixen intencionadament als pinsos o a l'aigua amb la finalitat d'influir positivament en les característiques del pinso; influir positivament en les característiques dels productes animals; influir positivament en el color de les aus i peixos; satisfer les necessitats alimentàries dels animals; influir positivament en les repercussions mediambientals de la producció animal; influir positivament en la producció, l'activitat o el benestar dels animals, especialment actuant en la flora gastrointestinal o la digestibilitat dels pinsos, o tenir un efecte coccidiostàtic o histomonostàtic.

20. Coadjuvant tecnològic: tota substància no consumida com a ingredient alimentari, utilitzada de forma deliberada en la transformació de les matèries primeres, aliments o els seus ingredients, per aconseguir un determinat objectiu tecnològic durant el tractament o la transformació i el resultat del qual pot ser la presència no intencionada però tècnicament inevitable de residus de la substància o dels seus derivats en el producte final, sempre que aquests residus no representin un risc per a la salut ni tinguin un efecte tecnològic en el producte final.

21. Agrupació de productors: qualsevol associació, independentment de la seva forma jurídica, que es trobi composta principalment per productors i transformadors que treballin amb un mateix producte.

22. Tradicional: l'ús demostrable d'un producte i del seu mètode de producció o recepta en el mercat local, durant un període de temps que permeti la seva transmissió entre generacions diferents; aquest període ha de ser almenys de 30 anys.

23. Característica específica: pel que fa a un producte, aquelles qualitats de producció que el distingeixen clarament d'altres productes similars de la mateixa categoria.

24. Termes genèrics: els noms dels productes que, malgrat referir-se al lloc, la regió o el país on es produeixen o comercialitzen originalment, hagin esdevingut el nom comú d'aquests productes.

25. Etapa de producció: la producció, la transformació o l'elaboració.

26. Productes transformats: els productes alimentaris obtinguts de la transformació de productes sense transformar. Els productes transformats poden contenir ingredients que siguin necessaris per a la seva fabricació o per dotar-los de característiques específiques.

27. Autoritat competent: l'autoritat pública responsable de l'organització dels controls oficials en

l'àmbit de la producció ecològica o sotmesa a règims de qualitat de conformitat amb les disposicions d'aquesta Llei i el seu desenvolupament reglamentari.

28. Autoritat de control: l'òrgan administratiu a qui l'autoritat competent assigni, totalment o parcialment, les competències d'inspecció i certificació en l'àmbit de la producció ecològica o sotmesa a règims de qualitat de conformitat amb les disposicions d'aquesta Llei i el seu desenvolupament reglamentari.

29. Organisme de control: entitat de caràcter privat que actua amb independència i que du a terme la inspecció i la certificació en l'àmbit de la producció ecològica o sotmesa a règims de qualitat de conformitat amb les disposicions d'aquesta Llei i el seu desenvolupament reglamentari.

Article 4. Autoritat competent

A l'efecte d'aquesta Llei, s'estableix com a autoritat competent el ministeri encarregat de l'agricultura i la ramaderia.

Article 5. Ajuts a la producció ecològica i a la producció subjecta a règims de qualitat

L'autoritat competent pot proposar al Govern atorgar ajuts per fomentar pràctiques que permetin obtenir productes ecològics o sotmesos a règims de qualitat, als titulars d'explotacions agràries i d'empreses operadores destinades a la producció de productes ecològics o subjectes a règims de qualitat, d'acord amb les condicions i els criteris d'atorgament establerts reglamentàriament.

Capítol segon. Producció ecològica

Article 6. Qualificació de producció ecològica

Per *producció ecològica* s'entén l'ús de mètodes de producció d'acord amb les normes establertes en aquest capítol i en cadascuna de les etapes de producció, preparació i distribució.

Article 7. Fonaments de la producció ecològica

La producció ecològica es basa en els fonaments generals següents:

1. Assegurar un sistema viable de gestió agrària que:
 - a) Respecti els sistemes i els cicles naturals i preservi i millori la qualitat del sòl, l'aigua, les plantes, els animals i l'equilibri existent entre ells.
 - b) Contribueixi a mantenir el grau més elevat possible de biodiversitat.
 - c) Asseguri un ús responsable de l'energia i dels recursos naturals com l'aigua, el sòl, les matèries orgàniques i l'aire.

d) Compleixi rigorosament les normes de benestar animal i respongui a les necessitats de comportament pròpies de cada espècie.

2. Obtenir productes d'alta qualitat.

3. Obtenir una varietat àmplia d'aliments i altres productes agrícoles que donin resposta a la demanda dels consumidors de productes obtinguts mitjançant processos que no perjudiquin el medi ambient, la salut humana, la salut i el benestar dels animals ni la salut vegetal.

Article 8. Objectius i principis de la producció ecològica

1. Els objectius i principis comuns relatius a la producció ecològica s'apliquen a:

a) Totes les etapes de producció, preparació i distribució dels productes ecològics i els controls.

b) L'ús en l'etiquetatge i en la publicitat d'indicacions que es refereixin a la producció ecològica.

2. La consideració de producció ecològica s'aplica als productes següents procedents de l'agricultura (aquicultura inclosa) que es comercialitzin o que es destinin a la comercialització:

a) Productes agraris vius o no transformats.

b) Productes agraris transformats destinats a l'alimentació humana.

c) Pinsos.

d) Material de reproducció vegetativa i llavors per al conreu.

Els productes de la caça i de la pesca d'animals salvatges no són considerats de producció ecològica.

La consideració de producció ecològica s'aplica també als llevats destinats a l'alimentació humana o animal, i a tot operador que participi en activitats en qualsevol etapa de la producció, preparació i distribució relatives als productes llistats en aquest apartat.

3. Les disposicions en matèria de producció ecològica s'apliquen sense perjudici d'altres normes relatives als productes especificats en aquest article, com ara les disposicions que regulen la producció, la preparació, la comercialització, l'etiquetatge i el control, inclosa la legislació en matèria de productes alimentaris i nutrició animal.

Article 9. Principis generals de la producció ecològica

La producció ecològica es defineix d'acord amb els principis següents:

1. El disseny i la gestió adequada dels processos biològics basats en sistemes ecològics que utilitzin

recursos naturals propis del sistema mitjançant mètodes que:

a) Utilitzin organismes vius i mètodes de producció mecànics.

b) Desenvolupin conreus i una producció ramadera vinculada al sòl o una aquicultura que respecti el principi de l'explotació sostenible de la pesca.

c) Excloguin l'ús d'organismes modificats genèticament (en endavant, OMG) i de productes produïts mitjançant OMG o a partir d'OMG, excepte en medicaments d'ús veterinari.

d) Excloguin l'ús de la radiació ionitzant com a tractament dels aliments, dels aliments per a animals o de les matèries primeres utilitzades en els aliments o en els aliments per a animals.

e) Estiguin basats en l'avaluació de riscos i en l'aplicació, si escau, de mesures cautelars i preventives.

2. La limitació de l'ús de mitjans externs. En cas de necessitat o si no s'apliquen els mètodes i les pràctiques adequats de gestió esmentades en l'apartat 1, aquests mitjans es limiten a:

a) Mitjans procedents de la producció ecològica.

b) Substàncies naturals o derivades de substàncies naturals.

c) Fertilitzants minerals de baixa solubilitat.

3. L'estricta limitació de l'ús de mitjans de síntesi en casos excepcionals quan:

a) No existeixin les pràctiques adequades de gestió.

b) Els mitjans externs esmentats a l'apartat 2 no es trobin disponibles en el mercat.

c) L'ús dels mitjans externs esmentats a l'apartat 2 contribueixin a provocar efectes mediambientals inacceptables.

4. L'adaptació, en el cas que sigui necessària i en el marc d'aquesta Llei, de les normes de la producció ecològica tenint en compte la situació sanitària, les diferències climàtiques regionals així com les condicions, les etapes de desenvolupament i les pràctiques agrícoles i ramaderes específiques locals.

Article 10. Principis específics en matèria agrària

Endemés dels principis generals enunciats a l'article 9, la producció ecològica es fonamenta en els principis específics següents:

1. El manteniment i l'increment de la vida i de la fertilitat naturals del sòl, l'estabilitat i la biodiversitat del sòl, la prevenció i la lluita contra la compactació i l'erosió del sòl, i la nutrició dels vegetals amb nutrients que provenguin principalment de l'ecosistema edàfic.

2. La reducció al mínim de l'ús de recursos no renovables i de mitjans de producció aliens a l'explotació.
3. El reciclatge del rebuig i dels subproductes d'origen vegetal i animal com a recursos per a la producció agrícola i ramadera.
4. La consideració de l'equilibri ecològic local en adoptar les decisions relatives a la producció.
5. El manteniment de la salut animal mitjançant el reforçament de les defenses immunològiques naturals de l'animal, així com la selecció de races i pràctiques zootècniques apropiades.
6. El manteniment de la salut dels vegetals mitjançant mesures preventives, com l'elecció d'espècies i varietats apropiades resistents als paràsits i a les malalties, les rotacions apropiades de conreus, els mètodes mecànics i físics i la protecció dels enemics naturals de les plagues.
7. La pràctica d'una producció ramadera adaptada al terreny i vinculada al sòl.
8. El manteniment d'un nivell elevat de benestar animal que respecti les necessitats pròpies de cada espècie.
9. L'obtenció dels productes de la ramaderia ecològica d'animals criats en explotacions ecològiques des del seu naixement i durant tota la seva vida.
10. L'elecció de les races tenint en compte la capacitat dels animals per adaptar-se a les condicions locals, la seva vitalitat i la seva resistència a les malalties o als problemes sanitaris.
11. L'alimentació del bestiar amb pinso ecològic compost per ingredients procedents de l'agricultura ecològica i substàncies naturals no agràries.
12. L'aplicació de pràctiques ramaderes que milloren el sistema immunitari i reforcen les defenses naturals contra les malalties, amb inclusió d'exercici regular i accés a zones obertes a l'aire lliure i a zones de pastura, si escau.
13. L'exclusió de la cria d'animals poliploides induïda artificialment.
14. El manteniment, en la producció aquícola, de la biodiversitat dels ecosistemes naturals aquàtics, la salut del medi aquàtic al llarg del temps i la qualitat de l'ecosistema aquàtic i terrestre circumdant.
15. L'alimentació dels organismes aquàtics amb pinso procedent de l'explotació sostenible de pesqueries o amb pinso ecològic compost d'ingredients procedents de l'agricultura ecològica i substàncies naturals no agràries. S'entén per explotació sostenible de pesqueries la que s'efectua sobre una població, de forma que no es perjudiqui la seva explotació futura i

no repercuteixi negativament en els ecosistemes marins.

Article 11. Principis específics aplicables a la transformació d'aliments ecològics

Endemés dels principis generals enunciats a l'article 9, la producció d'aliments ecològics transformats es basa en els principis específics següents:

1. La producció d'aliments ecològics a partir d'ingredients agraris ecològics, excepte quan no es disposi en el mercat d'ingredients en la seva variant ecològica.
2. La restricció al mínim d'additius alimentaris, d'ingredients no ecològics que tinguin funcions fonamentalment tècniques i sensorials, així com oligoelements i coadjuvants tecnològics, de forma que s'utilitzin en la menor mesura possible i únicament en el cas de necessitat tecnològica essencial o amb finalitats nutricionals concretes.
3. L'exclusió de les substàncies i dels mètodes de transformació que puguin induir a l'error sobre la verdadera naturalesa del producte.

Article 12. Principis aplicables a la transformació de pinsos ecològics

Endemés dels principis generals enunciats a l'article 9, la producció de pinsos ecològics transformats es basa en els principis específics següents:

1. La producció de pinsos ecològics a partir de matèries primeres ecològiques per a l'alimentació animal, exceptuant el cas que no es disposi en el mercat de matèries primeres per a l'alimentació animal en la seva variant ecològica.
2. La restricció al mínim dels additius per a l'alimentació animal, així com de coadjuvants tecnològics, i permetent-los únicament en cas de necessitat tecnològica o zootècnica essencial o per motius concrets de nutrició.
3. L'exclusió de les substàncies i dels mètodes de transformació que puguin induir a l'error sobre la verdadera naturalesa del producte.
4. La transformació dels pinsos amb cura, preferiblement utilitzant mètodes biològics, mecànics i físics.

Article 13. Importació de productes ecològics que presentin garanties equivalents

1. Els productes importats poden comercialitzar-se al Principat d'Andorra com a productes ecològics a condició que:

- a) S'hagin produït de conformitat amb normes equivalents a les establertes en aquesta Llei i en el seu desenvolupament reglamentari.

b) Els operadors hagin estat sotmesos a mesures de control d'una eficàcia equivalent a les que regeixen al Principat d'Andorra i aquestes mesures de control hagin estat aplicades de forma permanent i efectiva.

c) En totes les etapes de producció, preparació i distribució dutes a terme en el país d'importació, els operadors hagin sotmès les seves activitats a un règim de control reconegut o a una autoritat o organisme de control reconeguts de conformitat amb l'apartat 2.

d) En el cas que l'equivalència amb la normativa no quedi clarament establerta, el producte estigui emparat per un certificat de control expedit per les autoritats competents, les autoritats o organismes de control del país d'importació o per una autoritat o organisme de control reconeguts de conformitat amb l'apartat 2, que confirmin que el producte compleix les condicions establertes en aquest apartat.

El certificat a què fa referència aquest apartat acompanya les mercaderies fins als locals del primer destinatari; posteriorment, l'importador manté el certificat a disposició de l'autoritat o organisme de control durant un període mínim de dos anys. Aquests certificats físics poden ser substituïts; quan sigui tècnicament possible, per mitjans documentals electrònics equivalents.

2. El Govern, a proposta de l'autoritat competent i de conformitat amb el procediment que s'estableixi reglamentàriament, pot reconèixer els països que disposin d'un sistema de producció que compleixi amb uns principis i unes normes de producció equivalents als que s'estableixen en aquest capítol i que disposin de mesures de control l'eficàcia de les quals sigui equivalent a l'establerta per la normativa vigent. Igualment, el Govern, a proposta de l'autoritat competent i de conformitat amb el procediment establert reglamentàriament, pot reconèixer les autoritats i els organismes de control competents per realitzar controls i emetre certificats en aquests països segons les finalitats de l'apartat 1. El Govern pot elaborar i publicar una llista d'aquests països, així com d'aquestes autoritats i organismes de control.

Article 14. Conversió

Les explotacions que inicien una activitat de producció ecològica són sotmeses a un període de conversió determinat reglamentàriament i tenint en compte factors específics segons el tipus de cultiu o de producció animal.

Capítol tercer. Règims de qualitat dels productes agraris i alimentaris

Article 15. Marc d'aplicació

Els règims de qualitat s'apliquen als productes agraris i alimentaris destinats al consum humà que compleixin els requisits de les lletres *a* o *b* de l'apartat 2 de l'article 17.

Article 16. Consideració de producte subjecte al règim de qualitat

Per *règims de qualitat* s'entén el conjunt de disposicions que atorguen protecció jurídica aels productes agraris o alimentaris d'acord amb l'establert en aquest capítol.

Article 17. Fonaments de la regulació dels règims de qualitat

La regulació del règims de qualitat persegueix els objectius generals següents:

1. Proveir els productors agrícoles i alimentaris de les eines adequades perquè informin adequadament els compradors i consumidors dels mètodes de producció i les característiques de qualitat dels seus productes, i garantir d'aquesta manera:

a) Una competència lleial per als agricultors i productors agrícoles i d'aliments que presentin característiques i atributs amb valor afegit.

b) L'accés dels compradors i dels consumidors a informació fiable relativa a aquests productes.

c) El respecte dels drets de propietat intel·lectual.

2. Els règims de qualitat s'estableixen com a base per identificar i, si escau, protegir noms i termes que indiquin o descriguin en particular productes agraris i productes alimentaris amb:

a) Característiques que confereixin valor afegit.

b) Atributs que aportin valor afegit com a conseqüència de les tècniques agràries o dels mètodes de transformació utilitzats per a la seva producció, o del seu lloc de producció o de comercialització.

Article 18. Denominacions d'origen protegides i indicacions geogràfiques protegides

1. S'entén per *denominació d'origen protegida* el nom que identifica un producte que:

a) Sigui originari d'un lloc, regió o zona geogràfica determinat.

b) Disposi d'unes qualitats o d'uns trets distintius que es deuen exclusivament o fonamentalment a un medi geogràfic particular i que, alhora, es caracteritza per uns factors naturals i humans que li són inherents.

c) Sigui produït, transformat i elaborat en el lloc o la zona geogràfica que dona nom a la denominació.

2. S'entén per *indicació geogràfica protegida* el nom que identifica un producte que:

a) Sigui originari d'un lloc, regió o zona geogràfica determinat.

b) Gaudeixi d'una qualitat determinada, una reputació o una altra característica que pugui essencialment atribuir-se al seu origen geogràfic.

c) Sigui almenys produït, transformat o elaborat en el lloc o la zona geogràfica definida.

3. L'autoritat competent o l'agrupació de productors concernida poden adreçar a la Comissió Europea la demanda de registre d'una denominació d'origen o d'una indicació geogràfica protegida. El procediment s'ha de desenvolupar reglamentàriament.

Article 19. Caràcter genèric i conflictes amb noms de varietats vegetals i races animals, amb homònims i marques

1. Els termes genèrics no poden registrar-se com a denominacions d'origen protegides ni com a indicacions geogràfiques protegides.

2. Tampoc poden registrar-se com a denominació d'origen ni com a indicació geogràfica un nom que entri en conflicte amb el nom d'una varietat vegetal o d'una raça animal i que pugui induir els consumidors a l'error quant al veritable origen del producte.

3. Qualsevol nom que sigui proposat per registrar i que sigui totalment o parcialment homònim d'algun altre nom que ja es trobi inscrit en el Registre de Denominacions d'Origen i d'Indicacions Geogràfiques Protegides no pot ser registrat excepte si a la pràctica es poden distingir suficientment les condicions d'ús tradicional i local, així com la presentació de l'homònim registrat en segon lloc i del que ja consta en el Registre, tenint en compte la necessitat de garantir un tracte equitatiu als productors involucrats i de no induir els consumidors a l'error.

4. No es pot registrar una denominació homònima que indueixi els consumidors a creure erròniament que els productes són originaris d'un altre territori, malgrat que pugui ser exacta pel que fa al territori, la regió o la localitat de què són realment originaris els productes en qüestió.

5. Els noms que es proposin per registrar com a denominació d'origen o indicació geogràfica no poden registrar-se quan, tenint en compte la reputació i notorietat d'una marca i el temps durant el qual aquesta marca hagi estat utilitzada, aquest registre pugui induir els consumidors a l'error sobre la veritable identitat del producte.

Article 20. Agrupacions de productors

1. Les agrupacions de productors, com a entitats legalment constituïdes, tenen per objecte la representació, el foment, la defensa, la garantia, la promoció i la gestió de les demandes de registre de les denominacions d'origen, les indicacions geogràfiques protegides o les especialitats tradicionals garantides.

2. L'autoritat competent reconeix i fa pública la relació d'aquestes entitats i hi pot convenir la realització conjunta d'activitats d'interès general i comú.

Article 21. Especialitats tradicionals garantides

S'estableix un règim d'especialitats tradicionals garantides per protegir els mètodes de producció i les receptes tradicionals ajudant els productors de productes tradicionals a comercialitzar els seus productes i a informar els compradors i els consumidors dels atributs que confereixen valor afegit a les seves receptes i als seus productes tradicionals.

Article 22. Concepte i criteris

1. S'entén per especialitat tradicional garantida la certificació de característiques específiques que reconeix, mitjançant el registre, la composició tradicional d'un producte o aliment sempre que:

a) Sigui el resultat de l'aplicació d'un mètode de producció, transformació o composició que corresponguin a la pràctica tradicional.

b) Estigui produït amb matèries primeres o ingredients que siguin els utilitzats tradicionalment.

2. Perquè un nom sigui admès per registrar-lo com a especialitat tradicional garantida ha de complir un dels requisits següents:

a) Haver-se utilitzat tradicionalment per referir-se a aquest producte específic, o

b) Identificar el caràcter tradicional o específic del producte.

3. Amb l'objectiu de distingir productes comparables o productes que comparteixen un nom idèntic o similar, en cas que durant el procediment de recurs quedi demostrat que el nom també s'utilitza en un altre país, la resolució que s'adopti sobre el registre pot estipular que el nom de l'especialitat tradicional garantida vagi acompanyat de la menció *Elaborat segons la tradició de*, immediatament seguida del nom d'Andorra o del territori corresponent.

4. L'autoritat competent o l'agrupació de productors concernida, poden adreçar a la Comissió Europea la demanda de registre d'una especialitat tradicional garantida. El procediment s'ha de desenvolupar reglamentàriament.

Article 23. Productes de qualitat controlada

Es considera *producte de qualitat controlada* el que compleix una sèrie de requisits específics establerts reglamentàriament que li aportin valor afegit. Aquests requisits fan referència a les característiques finals del producte o als seus processos de producció o de transformació.

Article 24. Termes de qualitat facultatius

S'estableix un règim de termes de qualitat facultatius per facilitar als productors la comunicació de les característiques i els atributs dels productes agraris i alimentaris que aportin un valor afegit.

Article 25. Termes descriptius

1. Es crea el terme descriptiu *Producte d'Andorra*, que es pot utilitzar en els productes d'origen agrícola o ramader, criats o conreats a Andorra i destinats al consum humà, així com en qualsevol producte alimentari els ingredients essencials del qual i que en defineixen les característiques específiques siguin obtinguts en el territori del Principat d'Andorra, sempre que els processos d'elaboració es desenvolupin íntegrament en territori andorrà.

2. Es crea el terme descriptiu *Producte elaborat a Andorra*, que es pot utilitzar per a qualsevol producte alimentari obtingut mitjançant processos d'elaboració que suposin un grau de transformació suficient i que es desenvolupin íntegrament en el territori del Principat d'Andorra utilitzant matèries primeres que procedeixin majoritàriament de fora del territori andorrà.

3. El Govern, a proposta de l'autoritat competent, pot autoritzar la creació i establir els mecanismes de control de termes descriptius addicionals, d'ús individual o col·lectiu, amb l'objectiu de diferenciar els productes d'Andorra o els productes elaborats a Andorra de productes similars amb què comparteixen mercat.

Capítol quart. Règim d'inspecció i control**Article 26. Sistema d'inspecció i control**

Les actuacions d'inspecció i control tenen com a objectiu garantir que els productes ecològics i els sotmesos a règims de qualitat siguin conformes al que estableixen aquesta Llei i el seu desenvolupament reglamentari.

Article 27. Marc d'aplicació

Les disposicions d'aquest capítol s'apliquen a la producció ecològica i als règims de qualitat i s'estenen a totes les etapes de la producció, transformació i comercialització d'aquests productes.

Article 28. Adhesió al sistema de control

Els operadors que realitzin activitats ecològiques en qualsevol etapa ho han de notificar a l'autoritat competent. Aquests operadors accepten a partir d'aquest moment ser sotmesos al sistema de control establert en aquesta Llei.

Article 29. Autoritat de control

El Govern, a proposta de l'autoritat competent, determina reglamentàriament la composició de l'òrgan interministerial a qui delega les competències de control i que està compost com a mínim per un titular i un suplent tècnics experts en els àmbits de la producció agrària, la seguretat alimentària, el comerç i el consum.

Article 30. Relació entre l'autoritat competent i l'autoritat de control

1. L'autoritat de control trameta a l'autoritat competent, com a molt tard el 31 de març de cada any, una llista dels operadors que es trobaven subjectes als seus controls el 31 de desembre de l'any anterior. Aquesta llista ha d'anar acompanyada d'una memòria de les activitats de control efectuades durant l'any anterior.

2. L'autoritat de control garanteix que s'apliqui als operadors sotmesos a control, com a mínim, les mesures de control definides en el procediment referit a la lletra *a* de l'apartat 3 de l'article 32.

Article 31. Acreditació d'organismes de control

1. El Govern, a proposta de l'autoritat competent, autoritza a operar els organismes de control que compleixin els requisits establerts a l'apartat 4 de l'article 32.

2. Aquesta acreditació té una validesa de tres anys.

Article 32. Delegació per part de l'autoritat competent a organismes de control

1. L'autoritat competent pot delegar en un o diversos organismes de control l'execució de tasques específiques relacionades amb la inspecció i els controls oficials dels productes ecològics o sotmesos a règims de qualitat.

2. En cas de delegació, l'autoritat competent elabora una descripció precisa de les funcions que l'organisme de control pot exercir i en quines condicions, i fa publicitat d'aquesta delegació.

3. Per autoritzar la delegació de funcions en un organisme de control, l'autoritat competent ha de tenir en compte els criteris següents:

a) El procediment normalitzat de control, on constin detalladament les mesures de control que l'organisme de control es compromet a aplicar als

operadors sotmesos al seu control i les mesures cautelars que preveu proposar en cas d'irregularitats.

b) Les mesures que l'organisme de control proposi i la tipificació de les irregularitats que detecti.

4. L'organisme de control en el qual es deleguin les funcions d'inspecció o de control ha de complir els requisits següents:

a) Disposar dels coneixements i competències tècnics, dels equipaments i de la infraestructura necessaris per exercir les funcions encomanades.

b) Disposar de personal suficient amb la qualificació i l'experiència adequades per a l'exercici de les funcions encomanades.

c) Ser imparcial i no presentar conflictes d'interès en relació amb l'exercici de les funcions que se li deleguin.

d) Estar acreditat en virtut de la norma ISO 17065 o de la norma que la substitueixi pel que fa a la certificació de productes, processos i serveis.

e) Disposar de les autoritzacions administratives necessàries per al desenvolupament de l'activitat de control.

5. L'organisme de control ha de comunicar a l'autoritat competent, anualment o quan així ho requereixi aquesta darrera, el resultat dels controls realitzats. En el cas que aquests controls indiquin algun incompliment, l'organisme de control ha d'informar-ne l'autoritat competent de manera immediata.

6. L'autoritat competent i l'organisme de control han d'estar coordinats de manera eficaç.

7. L'autoritat competent no pot delegar en l'organisme de control les funcions següents:

a) La supervisió i auditoria d'altres organismes de control.

b) Les competències per concedir excepcions a les normes de producció.

8. L'autoritat competent organitza auditories o inspeccions als organismes de control. En cas que es constati un exercici inadequat de les funcions que se'ls hagi delegat, l'autoritat competent pot suspendre la delegació de poders. Si l'organisme de control no adopta les mesures correctores oportunes i adequades, l'autoritat competent retira la delegació amb la màxima celeritat.

9. L'autoritat competent ha de vetllar per:

a) Garantir que els controls realitzats per l'organisme de control siguin objectius i independents.

b) Verificar l'eficàcia dels controls.

c) Tenir coneixement de tota irregularitat o infracció detectada i les mesures correctores aplicades.

d) Retirar la delegació atorgada a un organisme de control que deixi de complir els requisits establerts o que no compleixi els controls que ha de realitzar.

10. Els organismes de control han de trametre a l'autoritat competent, com a molt tard el 31 de març de cada any, una llista dels operadors que es trobaven subjectes als seus controls el 31 de desembre de l'any anterior. Aquesta llista ha d'anar acompanyada d'un informe de les activitats de control realitzades durant l'any anterior.

11. Els organismes de control permeten l'accés de l'autoritat competent a les seves oficines i instal·lacions i proporcionen tota la informació i assistència que les autoritats considerin necessària per al compliment de les seves funcions.

12. Els organismes de control garanteixen l'aplicació als operadors sotmesos a control, com a mínim, de les mesures cautelars i de control definides en el procediment referit a la lletra a de l'apartat 3.

Article 33. Mesures cautelars

1. En l'exercici de la funció inspectora i de control es pot proposar l'adopció de mesures cautelars. Aquesta proposta ha de constar en l'acta corresponent, on cal argumentar les raons, degudament justificades. Per no perjudicar la lliure circulació de béns, la llibertat d'empresa o qualsevol altre dret afectat, aquestes mesures cautelars han de ser proporcionades amb la irregularitat detectada i s'han de mantenir durant el temps estrictament necessari per efectuar les diligències pertinents o, en el cas que la no conformitat sigui esmenable, durant el temps necessari per eliminar el fet que va motivar l'actuació, cosa que ha de verificar el personal que fa les funcions inspectores.

2. Les mesures cautelars, autoritzades per l'autoritat competent, poden consistir en:

a) La immobilització dels productes agroalimentaris, les matèries o els elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries.

b) El control previ dels productes que es pretenguin comercialitzar.

c) La paralització dels vehicles en els quals es transportin productes agroalimentaris o matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries.

d) La retirada del mercat de productes agroalimentaris o matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries.

e) La suspensió temporal del funcionament d'una àrea, un element o una activitat de l'establiment inspeccionat.

f) La suspensió provisional de la comercialització, la compra o l'adquisició de productes agroalimentaris o

matèries i elements per a la producció i la comercialització agroalimentàries.

3. Les mesures cautelars adoptades inicialment no poden durar més d'un mes i han de ser confirmades, modificades o aixecades per l'autoritat competent. Les mesures cautelars perden la seva eficàcia si transcorregut aquest termini no es produeix un pronunciament exprés.

4. Les mesures cautelars poden ser objecte dels recursos administratius que regula la normativa.

Capítol cinquè. Règim sancionador

Article 34. Infraccions

Són infraccions administratives en matèria de producció agroalimentària ecològica i acollida a règims de qualitat l'incompliment de les normes vigents relatives a la producció, l'elaboració, la transformació, la importació, l'etiquetatge i la comercialització d'aquests productes; aquestes infraccions es classifiquen com a lleus, greus o molt greus.

Article 35. Infraccions lleus

Són infraccions lleus en matèria de producció ecològica i règims de qualitat:

1. La no presentació dels registres o la documentació quan siguin requerits per al control en el marc de les actuacions d'inspecció i control, sempre que es consideri una omisió de caràcter ocasional.

2. Les inexactituds o els errors de quantitat de caràcter ocasional en els registres, els documents d'acompanyament, les declaracions o en general en la documentació que sigui preceptiva, quan la diferència entre la quantitat consignada i la correcta no superi el cinc per cent.

3. El retard en les anotacions dels registres, la presentació de declaracions i en general la documentació que sigui preceptiva quan no hagi transcorregut més d'un mes des de la data en què hagués hagut de practicar-se el primer assentament no reflectit o la data límit per presentar la declaració o documentació, sempre que es consideri un error o omisió de caràcter ocasional.

4. La falta de comunicació de qualsevol variació que afecti les dades subministrades en el moment de la inscripció en els registres oficials, quan no hagi transcorregut més d'un mes des que hagi acabat el termini fixat.

5. El subministrament incomplet a l'autoritat competent, a l'autoritat de control o a l'organisme de control d'informació o documentació necessàries per a les funcions d'inspecció i control.

6. L'expressió en forma diferent de la indicada en el respectiu plec de condicions o en la normativa específica d'indicacions obligatòries o facultatives en l'etiquetatge o en la presentació dels productes regulats en aquesta Llei, ja siguin inexactituds, errades o omissions.

7. L'aplicació de forma diferent de tractaments, pràctiques o processos autoritzats en l'elaboració o transformació de productes regulats en aquesta Llei, sempre que no afectin la naturalesa, la qualitat, les característiques, la composició, la procedència o l'origen dels productes.

8. El trasllat físic de les mercaderies intervingudes cautelament sense autorització de l'òrgan competent, sempre que no es violin els precintes ni les mercaderies surtin de les instal·lacions on van ser intervingudes, excepte per causes de força major degudament justificades.

9. La no presentació de les etiquetes comercials als organismes de control, quan tinguin atribuïda aquesta funció.

Article 36. Infraccions greus

Són infraccions greus en matèria de producció ecològica i règims de qualitat:

1. La falta dels registres o llibres registre o documents d'acompanyament, declaracions o, en general, qualsevol documentació que sigui preceptiva, així com els errors, les inexactituds o les omissions en aquests registres o documents que afectin les característiques dels productes o les mercaderies consignats.

2. Les inexactituds o els errors de quantitat als registres, als documents d'acompanyament, a les declaracions o, en general, a la documentació que sigui preceptiva, quan la diferència entre la quantitat consignada i la real sigui superior a un cinc per cent.

3. El retard en les anotacions dels registres, en la presentació de declaracions i, en general, de la documentació que sigui preceptiva quan hagi transcorregut més d'un mes des de la data en què s'havia d'efectuar el primer assentament no reflectit o la data límit per presentar la declaració o documentació.

4. L'incompliment de l'obligació de remetre informació o documentació a l'autoritat competent o a l'organisme de control en el termini establert, l'aportació de dades falses, així com la dilació i l'oposició a la presa de mostres necessàries per a la inspecció.

5. La falta d'etiquetes, l'omissió d'indicacions obligatòries en aquestes etiquetes o la retolació de manera no indeleble quan siguin preceptives per als productes ecològics o per als emparats per una

denominació d'origen protegida, una indicació geogràfica protegida, una especialitat tradicional garantida o per altres règims de qualitat.

6. La utilització a l'etiquetatge, a la presentació o a la publicitat dels productes que regula aquesta Llei de denominacions, indicacions, qualificacions, expressions o signes que no compleixin el que estableix la normativa específica de la producció ecològica, de la denominació d'origen protegida, la indicació geogràfica protegida, l'especialitat tradicional garantida o per qualsevol altre règim de qualitat o que indueixin a confusió, excepte el que preveuen les infraccions molt greus.

7. L'incompliment de les normes específiques de la producció ecològica, la denominació d'origen protegida, la indicació geogràfica protegida, l'especialitat tradicional garantida o qualsevol altre règim de qualitat sobre característiques, pràctiques de producció, elaboració, transformació, conservació, emmagatzematge, transport, etiquetatge, envasament o presentació.

8. La tinença de maquinària, instal·lacions o substàncies prohibides o no considerades al plec de condicions establert reglamentàriament quan sigui preceptiva l'autorització corresponent per a l'elaboració o l'emmagatzematge dels productes a les instal·lacions o magatzems de les empreses productores, elaboradores o envasadores.

9. La manipulació o disposició en qualsevol forma de mercaderies intervingudes cautelament sense l'autorització preceptiva.

10. L'expedició, la comercialització o la circulació de productes emparats per una denominació d'origen protegida, una indicació geogràfica protegida, una especialitat tradicional garantida o per altres règims de qualitat, o de les seves matèries primeres, sense estar proveïts de les contraetiquetes, els precintes numerats o qualsevol altre mitjà de control establert per al tipus de protecció corresponent.

11. La producció, l'elaboració, l'envasament, l'etiquetatge o la comercialització de productes emparats per una denominació d'origen protegida, una indicació geogràfica protegida, una especialitat tradicional garantida o per altres règims de qualitat en establiments, explotacions, parcel·les, instal·lacions o indústries no inscrits als registres corresponents.

12. L'existència de productes o de matèries primeres necessaris per obtenir el producte en instal·lacions inscrites sense la documentació preceptiva que en reculli l'origen com a producte ecològic o emparat per la denominació d'origen protegida, la indicació geogràfica protegida, l'especialitat tradicional garantida o per altres règims de qualitat, o

l'existència a la instal·lació de documentació que acrediti existències de productes o de matèries primeres necessaris per a l'obtenció sense la contrapartida d'aquests productes; s'admet una tolerància del dos per cent en més o menys.

13. L'incompliment de la prohibició d'introduir, en instal·lacions inscrites en una denominació d'origen protegida, una indicació geogràfica protegida, una especialitat tradicional garantida o en altres règims de qualitat, productes procedents de plantacions o instal·lacions que no hi estiguin inscrites, si aquesta condició està reflectida al plec de condicions.

Article 37. Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus en matèria de producció ecològica i règims de qualitat:

1. Les coaccions, amenaces, injúries, represàlies o qualsevol altra forma de pressió a les persones responsables o al seu equip tècnic encarregades de les funcions d'inspecció o control administratius, així com a les persones instructors dels expedients sancionadors.

2. L'oposició dels operadors o els organismes de control, a subministrar informació, documentació o declaracions quan els hagi estat requerida per l'autoritat competent.

3. El subministrament de dades, informació, declaracions o documentació falses.

4. La comissió d'infraccions greus que, en tot o en part, siguin concurrents amb infraccions greus o molt greus de la normativa en seguretat alimentària, o que hagin servit per facilitar-les o encobrir-les, i que comporti un risc per a la salut pública.

5. El subministrament a indústries agroalimentàries de productes agroalimentaris, matèries o substàncies no permeses per elaborar els productes per als quals estan autoritzades aquestes indústries.

6. La producció o elaboració de productes emparats per aquesta Llei amb matèries primeres amb un origen no autoritzat en el corresponent plec de condicions.

7. L'ús, si no se'n té dret, d'indicacions, noms comercials, marques, símbols o emblemes que facin referència als noms protegits per una denominació d'origen protegida, una indicació geogràfica protegida, una especialitat tradicional garantida o per altres règims de qualitat que tinguin altres sistemes de protecció de qualitat agroalimentària, o que tinguin una similitud fonètica o gràfica amb els noms protegits o amb els signes o emblemes que en siguin característics, que puguin induir a confusió sobre la naturalesa, la qualitat o l'origen dels productes, encara que vagin acompanyats dels

termes *tipus*, *estil*, *gènere*, *imitació*, *succedani*, o altres d'anàlegs.

8. La possessió, la negociació o l'ús indeguts o la falsificació dels documents, les etiquetes i els altres elements d'identificació propis de les denominacions d'origen protegides, les indicacions geogràfiques protegides, les especialitats tradicionals garantides o de qualsevol altre règim de qualitat establert.

9. Qualsevol acció dels elaboradors que causi desprestigi o perjudici a la producció ecològica, la denominació d'origen protegida, la indicació geogràfica protegida, l'especialitat tradicional garantida o qualsevol altre règim de qualitat establert, o que tendeixi a produir confusió sobre la naturalesa veritable del producte.

10. La reincidència segons resolució ferma en la comissió d'una infracció greu en els darrers dos anys.

Article 38. Prescripció

1. Les infraccions lleus prescriuen al cap d'un any a partir del dia en què cessa l'acció o omissió sancionables.

2. Les infraccions greus prescriuen al cap de dos anys a partir del dia en què cessa l'acció o omissió sancionables.

3. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys a partir del dia en què cessa l'acció o omissió sancionables.

Article 39. Sancions

1. Les infraccions a què es refereix aquest capítol són sancionades per aplicació de les mesures següents:

a) Les infraccions lleus, amb una multa de 150 € fins a 1.500 €.

b) Les infraccions greus, amb una multa de 1.501 € a 30.000 € i la retirada dels termes referits a la producció ecològica o a collida a règims de qualitat en els lots dels productes afectats. Es pot ultrapassar aquest import fins al quintuple del valor de les mercaderies no conformes.

c) Les infraccions molt greus, amb una multa de 30.001 € a 90.000 € i la retirada dels termes referits a la producció ecològica o a collida a règims de qualitat en els lots dels productes afectats. Es pot ultrapassar aquest import fins al dècuple del valor de les mercaderies no conformes.

2. En cas d'infraccions greus, l'òrgan al qual correspon de resoldre l'expedient sancionador pot acordar, com a sanció accessòria, la suspensió temporal de la inscripció en el registre d'operadors corresponent per un període màxim d'un any. En el cas d'infraccions molt greus, per un període mínim d'un any i màxim de cinc anys.

3. La imposició de les sancions pecuniàries s'ha de fer de manera que la comissió de les infraccions no sigui més beneficiosa per als infractors que no pas el compliment de les normes infringides, sempre d'acord amb el principi de proporcionalitat i amb l'adequació deguda entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció a imposar.

Article 40. Competències per a la imposició de sancions i per a la resolució de recursos

1. Correspon a l'autoritat competent acordar l'inici dels procediments sancionadors en matèria de producció agroalimentària ecològica i d'acollida a règims de qualitat i designar-ne l'instructor, així com la resolució d'aquests procediments sancionadors.

2. Un cop iniciat el procediment, l'autoritat competent pot adoptar les mesures cautelars adequades per garantir l'eficàcia de la resolució final.

3. L'autoritat de control és competent per instruir els expedients sancionadors i proposar les sancions corresponents.

4. El Govern és competent per resoldre els recursos contra aquestes resolucions.

Capítol sisè. Taxes

Article 41. Objecte i àmbit d'aplicació de la taxa

La taxa grava la tramitació administrativa i l'emissió d'autoritzacions i certificacions oficials lliurades en el marc de les disposicions d'aquesta Llei.

Article 42. Fet imposable

Constitueixen fets generadors de la taxa la prestació dels serveis administratius que resultin en l'emissió d'autoritzacions o certificacions oficials en el marc de les disposicions d'aquesta Llei.

Article 43. Obligat tributari

Són obligats tributaris les persones físiques o jurídiques que sol·licitin l'autorització de l'ús de la denominació de producte ecològic o de la consideració de producte subjecte a un règim de qualitat determinat o bé que sol·licitin la certificació de qualsevol circumstància relacionada amb aquestes autoritzacions.

Article 44. Import, meritament i pagament de les taxes

L'obligació de contribuir es genera en el moment de la sol·licitud i es fa efectiva en recollir la resolució o la certificació.

Les quotes tributàries corresponents a les taxes tenen els imports següents:

Autorització	20 euros
Renovació de l'autorització	7,43 euros
Certificació amb inspecció o control <i>in situ</i>	19,11 euros
Certificació sense inspecció o control <i>in situ</i>	7,43 euros
Còpia de l'autorització o de la certificació	3,18 euros

Aquests imports es poden actualitzar mitjançant la Llei del pressupost general.

Disposició derogatòria

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades les disposicions següents:

1. La lletra c de l'article 2 de la Llei d'agricultura i ramaderia, del 22 de juny del 2000.
2. La lletra b de l'article 4 de Llei d'agricultura i ramaderia, del 22 de juny del 2000.
3. L'article 13 de la Llei d'agricultura i ramaderia, del 22 de juny del 2000.
4. Qualsevol disposició legal anterior de rang igual o inferior que contradigui les disposicions que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. Desenvolupament reglamentari

El Govern ha d'aprovar, en el termini màxim de divuit mesos a comptar de l'entrada en vigor de la Llei, els reglaments necessaris per desenvolupar les normes aplicables a la producció ecològica i als règims de qualitat previstos.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 14 de febrer del 2018, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 13 de febrer del 2018, sota el títol **Projecte de llei del Tribunal d'Arbitratge del Principat d'Andorra** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

- 1- D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.
- 2- D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la

presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 22 de març del 2018, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 14 de febrer del 2018

Vicenç Mateu Zamora

Síndic General

Projecte de llei del Tribunal d'Arbitratge del Principat d'Andorra

Exposició de motius

L'arbitratge ha tingut un fort arrelament històric al Principat d'Andorra com a mecanisme de resolució de controvèrsies. No obstant això, la manca de regulació legal d'aquesta institució ha comportat que, a la pràctica, aquesta opció hagi estat sovint descartada per les parts, fins i tot en els casos en què s'havia previst inicialment. D'aquesta manera, les controvèrsies han acabat essent objecte d'un procés judicial.

La Llei d'arbitratge del Principat d'Andorra va néixer amb les finalitats de facilitar i fomentar l'arbitratge, i també de donar resposta a les necessitats del món del comerç, nacional i internacional, oferint mecanismes alternatius de resolució dels conflictes mercantils d'una manera àgil, ràpida i eficaç. Al mateix temps, va situar el Principat d'Andorra al nivell de la resta de països del seu entorn, on l'arbitratge és una pràctica consolidada i presa en consideració pel món empresarial en el moment d'establir relacions comercials. L'aposta per l'arbitratge a Andorra es va consolidar amb l'adhesió al Conveni per al reconeixement i l'execució de sentències arbitral estrangeres, adoptat a Nova York el 10 de juny de 1958 i que va entrar en vigor al Principat d'Andorra el 17 de setembre del 2015, de conformitat amb el que disposa l'apartat 2 de l'article XII del Conveni esmentat.

Transcorreguts més de dos anys des de la promulgació de la Llei d'arbitratge del Principat d'Andorra, és necessari donar un segon impuls a l'arbitratge, amb la creació d'una institució arbitral que promogui aquest arbitratge com a mecanisme alternatiu de resolució de conflictes al Principat d'Andorra i que administri els arbitratges que li siguin encomanats.

L'article 15, apartat 1, de la Llei esmentada preveu expressament que les parts d'un procediment encomanin l'organització i l'administració de l'arbitratge i la designació dels àrbitres a una institució arbitral. Aquesta institució arbitral pot ser